

• Jan Pieter Foppen 'Vorst over de Lichttorenweg, Epe' (detail, 2024). Olieverf op doek, 75 x 100 cm.

Meebewegen met de seizoenen

Hedendaags impressionist Jan Pieter Foppen

Tekst Marloes de Moor

Een moeder op de markt, een dravende ober, de avondzon op een pleintje, najaarslicht in het bos. Ze zullen kunstschilder Jan Pieter Foppen nooit ontgaan. Als hedendaags impressionist, schilder van licht en leven, legt hij vast waar anderen aan voorbijlopen. Hij laat zich daarbij inspireren door illustere voorgangers als Isaac Israëls, Breitner, Weissenbruch, Monet en Pissarro.

De Lichttorenweg, een hobbelig bospad, omzoomd door rijen volgroeide dennen, leidt naar landgoed De Birkenhoeve waar kunstschilder Jan Pieter Foppen huist. Slechts vier adressen grenzen aan de weg. Kiezels en takjes knisperen onder de banden. Een slaperig briesje speelt door het bladerdek. In de verte schijnt het winterlicht door een poort van bomen. Het is alsof je door een schilderij rijdt. Achter een rood smeedijzeren hek bevindt zich de galerie, het atelier en de met pannen gedekte jaren dertig-woning van Jan Pieter Foppen en zijn gezin. De route naar zijn domein is daadwerkelijk een schilderij, zo laat hij even later zien. Natuurlijk heeft hij de poëtische Lichttorenweg - had een ander adres hem beter gepast? - allang vastgelegd. Zijn schilderij toont het wit berijpte bospad in de ochtend, met aan

het einde daarvan het licht. De hedendaagse impressionistische stijl doet denken aan die van voorgangers van rond 1900 in dezelfde figuratieve traditie, maar als de tractor met kermisachtige verlichting, die we onderweg in de achteruitkijkspiegel zagen, daar toevallig die ochtend had gereden, had hij die óók geschilderd. Want Foppen mag dan een sfeergevoelige romanticus zijn, hij doet geen concessies aan de werkelijkheid. 'Nooit zal ik een werk romantiseren. Dus geen koetsjes met paarden, maar auto's, verkeersborden en mobieltjes. Ik schilder wat ik zie.'

Licht en kleur

Als kind voelde Foppen al aan welke sfeer ergens hing en zag hij hoe het licht in de woonkamer viel. 'Sinds ik een potlood kon vasthouden, tekende en schilderde ik.'

In 1997 studeerde hij af aan de Hogeschool voor de Kunsten Constantijn Huygens in Kampen en vestigde zich daarna als zelfstandig kunstschilder in Zeist. 'De eerste tijd maakte ik vooral portretten en autobiografische schilderijen. Licht en kleur speelden toen al een belangrijke rol in mijn werk. Langzamerhand ging ik een andere kant op. Ik voelde me aangetrokken het impressionisme. Inspiratiebronnen waren onder meer Pissarro, Monet, Breitner, Israëls en Witsen. Het

* Jan Pieter Foppen
'Keukentafel met Amaryllis'
(2023). Olieverf op doek,
60 x 85 cm.

atmosferische in hun stijl spreekt me aan. Kleur en licht vertalen in verf.'

Net als zijn beroemde voorganger Breitner trekt Foppen er met zijn camera op uit om het alledaagse leven vast te leggen. 'Ik fotografeer wat me opvalt en maak op basis daarvan mijn schilderij. Dat kan bijvoorbeeld een mooie lichtinval zijn of een rode jas die prachtig afsteekt tegen een grauwe lucht. Maar ook een interieur, een landschap of een Siciliaans bloemenbalkon. Pas thuis bepaal ik of het een groot of klein werk wordt.'

's Zomers wordt mijn werk uitbundiger met meer kleuren

In de beginperiode werkte Foppen vanuit zijn huis in Zeist en verkocht zijn werk via galleries. Vanaf 2017 kreeg hij een eigen galerie en atelier in Wijk bij Duurstede. 'Dat gaf me meer zicht op wie mijn klanten zijn, wat ze mooi vinden en wat ze kopen. Die feedback vind ik leuk.'

Sinds twee jaar woont en werkt hij op Landgoed Birkenhoeve in Epe. 'We wilden landelijker gaan wonen en liepen hier tegenaan. Het huis is opge-

knapt en het atelier en de galerie zijn volledig verbouwd.'

Hij wandelt naar zijn atelier dat zindert van de inspiratie en zicht biedt op de tuin en het kippenhok. Her en der staan schilderijen waaraan hij bezig is. Een laptop te midden van met olie- en acrylverf besmeurde paletten. In een omgebouwde kaartenmolen hangen aan haakjes zijn tubes verf.

'Ik span mijn doeken zelf met linnen en spielaten,' vertelt hij. 'Dan ga ik altijd eerst aan de slag met een fond en acrylverf.' Hij haalt een nog niet afgemaakt schilderij tevoorschijn. 'Dit wordt een meer in Oostenrijk. Het doek is al blauw, zodat ik al in de juiste sfeer zit. Vervolgens schilder ik verder met olie- en acrylverf.'

Hij wijst op een groot doek: 'Dit stilleven maakte ik van het huis van mijn zus in Oostenrijk, waar we onlangs waren. Ze woont in een oude stube. Het heeft een andere toon dan bijvoorbeeld mijn stadsgezichten. In de winter is mijn werk verstillder, dromeriger en naar binnen gekeerd. 's Zomers wordt het weer uitbundiger met meer kleuren. Zo beweeg ik met de seizoenen mee.'

Frankrijk

Een paar keer per jaar verblijft Foppen in zijn huis in Frankrijk, waar hij ook veel schildert. 'We kochten een oud, bewoonbaar postkantoor in het lieflijke dorpje Mhère in de Morvan. Daar kom ik

* Jan Pieter Foppen
'Straatje Lormes, Morvan'
(2023). Olieverf op doek,
28 x 40 cm.

tot rust. Als ik uit het raam kijk, zie ik alleen maar groen. Het is er heel mooi.'

Aan de wand hangt een schilderij van het dorp met zijn huis. 'Ik schilder graag dorpjes in Frankrijk. Aan de straatjes zie je meteen dat ze Frans zijn. De muren zijn anders gestuukt, het plaveisel is anders.' Hij wijst een ander werk aan: 'Dat maakte ik er ook, van een gehucht in de buurt. Het late zonlicht viel zo mooi op de heuvels. Op dit moment zit ik meer in een periode van landschappen. En dat is ook niet zo gek: ik wandel het terrein af en ben meteen in de natuur. Ook in Epe. Veel schilderijen zijn vlak bij mijn huis gemaakt. In alle rust kijk ik hoe het licht zich gedraagt.'

In eerder werk keert het bruisende stadsleven met brasseries, cafés, obers, terrassen en pleinen juist vaker terug. 'Ik hou van het getingel in de Parijse cafés, met de voorbij dravende obers. Die observeer ik graag. Op een van mijn schilderijen heb ik een langwerpige bar in een brasserie vastgelegd. Vanaf mijn plek keek ik op naar de bar. Ik schilderde hem vanuit dat standpunt. Het werk is daardoor heel horizontaal geworden. De spanning zit hem in de compositie. In de zomer zal ik wel weer wat pleintjes en cafés gaan schilderen.'

Al waakt hij er wel voor zich te blijven ontwikkelen en in beweging te blijven. 'Ik ben daarom even gestopt met de stadsgezichten in Utrecht en Amsterdam. Daar heb ik er veel van gemaakt,

zoals de Dam, de grachten, café Hoppe. Al het werk van Amsterdam is inmiddels uitverkocht. Als mensen me nu vragen of ik nog "een Dam" of "een Dom" voor ze heb, zie ik dat niet zo zitten. Dat geldt ook voor de Franse terrassen. Ik wil niet "die schilder van de Franse terrasjes" worden.' Zijn vaste klanten reizen mee met de veranderingen in zijn werk en weten hem ook in Epe te vinden. 'Ik heb een trouw klantenbestand, waaruit zelfs vriendschappen zijn voortgekomen. Sommige mensen verzamelen mijn werk en hebben tien of twaalf schilderijen thuis hangen. Laatst kreeg ik een rouwkaart van een klant wiens vrouw was overleden. Op de voorkant stond een van mijn schilderijen afgebeeld. Dat vond ik heel bijzonder.'

In de verte draait een auto het landgoed op. 'Klanten,' ziet Foppen. De galerie is immers open vandaag. Opgetogen stapte een echtpaar uit: klaar om een nieuwe Foppen te bemachtigen.

Galerie Jan Pieter Foppen
Lichttorenweg 10
8162 NL Epe
+31 (0)6 15 33 23 03
www.janpieterfoppen.nl

Geopend van woensdag t/m zaterdag van 11.00-17.00 uur.